

התזמורת הקאמרית הישראלית בבכורה עולמית

"Bring Them Home Now"

11-12 בדצמבר 2024 | 20:00 | מוזיאון תל-אביב לאמנות

מיכאל מרינג (רוסיה-ישראל) - מנצח

סיון סילבר וגיל גרבורג (ישראל-גרמניה) - דואו פסנתרים

Photo: Neda Navee | פיקסום שיתוק יעצוב רופי | אילנות תמורה יעקובין

לפני כשנה הזמינה התזמורת הקאמרית הישראלית יצירה חדשה מהמלחינה הישראלית אביה קופלמן. חשבנו אז שבסוף 2024 תהיה היצירה בבחינת תיעוד וזיכרון לאירועי ה-7 באוקטובר. לא תיארנו לעצמנו שהיא תהיה עדיין אקטואלית וכי שמה יהיה תקף כדרישה לפעולה, כאשר כה הרבה חטופים עודם בשבי. הקונצרט יתקיים בנוכחות נציגים של משפחות החטופים.

- אביה קופלמן | "Bring Them Home - Ain't Gonna Study War No More" (בכורה עולמית)
- מוצרט | קונצרטו לשני פסנתרים במי במול מז'ור ק' 365
- היידן | סימפוניה מס' 103 במי במול מז'ור, "דרדור התוף"

מיכאל מרינג (Mering, נ' 1991), ישראלי יליד רוסיה, משמש כעוזר למנצח הראשי והמנהל המוזיקלי של התזמורת הסימפונית ירושלים, מאסטרו ויליאן רחליון. כיהן כמנצח של התזמורת הקאמרית ושל תזמורת הנשיפה של תיאטרון הבולשוי ושימש כעוזר של המנצח מאסטרו טג'ן סוכ'יב בשתי הפקות אופראיות: "מאָפּה" מאת צ'ינקובסקי ו"דון ג'ובאני" מאת מוצרט (2019-2022). ב-2022 מונה לעוזר למאסטרו אָוון רוג'יסטר, המנצח הראשי של האופרה הלאומית של וושינגטון, להפקה משותפת של תיאטרון הבולשוי והמטרופוליטן אופרה של ניו יורק עם "לוהנגרין" מאת ואגנר. כעבור חודשיים ערך את הופעת הבכורה האופראית שלו בתיאטרון הבולשוי עם "האימפרטור" מאת מוצרט ועם "פימפינונה" מאת טלמן, וזכה להצלחה רבה. כן ביצע רפרטואר תזמורתי עם הפילהרמונית של טוקיו, עם הסימפונית של תיאטרון הבולשוי, עם הפילהרמונית של שלזיה, עם הסינפוניטה של הונג קונג ועוד. בעתיד ינצח על תזמורת הרדיו הפולנית בוורשה, על הסימפונית ירושלים, על פילהרמוניה סלאסקה, על התזמורת הקאמרית החדשה של אירופה, על האופרה העממית של תיאטרון ויילקי ועוד. זכה בפרס השלישי בתחרות הניצוח הבינלאומית בהונג קונג ובפרס השלישי בתחרות הניצוח הבינלאומית גרצגורץ פיטלברג (2023). כנגן קלרינט וירטואוז הופיע ברחבי העולם וזכה בפרסים בתחרות הקלרינט הבינלאומית ע"ש ז'אק לנסלו ביפן ובתחרות הקלרינט הבינלאומית ע"ש בלה קובץ' בהונגריה. מרינג הוא אמן מייצג של יצרני הקלרינטים Buffet Crampon ו-Vandoren. החל בלימודי קלרינט בבית הספר למוזיקה בגנסין אצל פרופ' איוואן מוזגובנקו. המשיך את לימודיו אצל פרופ' פיליפ קופר בקונסרבטוריון של ורסאי, שם זכה בתעודת הצטיינות הגבוהה ביותר. למד ניצוח בקונסרבטוריון צ'ינקובסקי במוסקבה בהדרכת פרופ' ולדימיר פונקין וסיים את התואר ב-2018. השתלם אצל המנצח הפולני פרופ' מיכל קלאוזה ובכיתות האמן לניצוח של פרופ' סופי רחליון בווינה.

מיכאל מרינג | צילום: Michael Pavia

בני הזוג הפסנתרנים **סיון סילבר וגיל גרבורג** זוכים לתשואות הקהל ולשבחי הביקורת ומוזמנים להופיע עם תזמורות חשובות, בהן הפילהרמונית הישראלית, הפילהרמונית של סנט פטרבורג, הסימפונית של מלבורן והקאמרפילהרמונית הגרמנית, בפסטיבלים מובילים וברסיטלים באולמות יוקרתיים, בהם קרנגי ומרכז לינקולן בניו יורק, המוזיקפריין בווינה, האולם של פסטיבל זלצבורג, בית האופרה של סידני, הפילהרמונית בברלין, הרודולפינום בפראג והמוזיקה באמסטרדם, ובכ-70 מדינות בחמש היבשות. הקלטותיהם ב-4 ידיים ובשני פסנתרים זוכות לשבחים. הקלטת הקונצ'רטי לשני פסנתרים של מנדלסון עם הקאמרפילהרמונית הבווארית בניצוחו של כריסטופר הוגוד תוארה כ"מרגשת באופן יוצא דופן" וכ"מבריקה". לדברי סיון סילבר, "כזוג אנו מבטאים את הרגשות שלנו ובאותה עת גם רגישות משותפת. אנחנו ישות אחת, ועם זאת אנחנו בדיאלוג זה עם זה - מכאן הקסם". ומוסיף גיל גרבורג: "ככל שאנו עובדים יותר ביחד, כך אנו צומחים יחד ונעשים חופשיים יותר. אנחנו מממשים בארבע ידיים את כל מה שאנו מדמים בעיני רוחנו". ב-2014 התמנה הצמד להורות דואו פסנתר באוניברסיטה לאמנויות של גראץ. שניהם למדו בבית הספר הגבוה למוזיקה בהנובר בהדרכת פרופ' אריה ורדי.

סיון סילבר וגיל גרבורג | צילום: Neda Navaee

אביה קופלמן (נ' 1978) | "Bring Them Home - Ain't Gonna Study War No More" | (כ-18 דקות)

(“הביאו אותם הביתה - ולא ילמדו עוד מלחמה”)

אביה קופלמן, מלחינה ופסנתרנית מהמוכרות והפעילות בארץ, כותבת מוזיקה מגוונת, מתזמורתית וקאמרית עד רוק, פופ ונאו-קלאסית. זכתה בפרס ראש הממשלה למלחינים (2007). שימשה כמלחינת הבית של התזמורת הסימפונית ירושלים (2013-2020). משתפת פעולה עם מיטב המבצעים בעולם, בהם רביעיית קרונוס, רביעיית קרמונה, מקהלת הבנות של סן פרנסיסקו, תזמורת BAAM ברלין ועוד. הוציאה אלבום שירים פרי עטה ומופיעה עם מוזיקה לפסנתר בהלחנתה, המשלבת הלחנה ואלתור. הופיעה עם הרכב ג'ז פיוז'ן ב"פרויקט טורקיז" עם מוזיקה פרי עטה. שימשה כמרצה לקומפוזיציה במכללת "הד" (לימים המכללה האקדמית אונו) (2003-2007) ובבית הספר למוזיקה "רימון" (2006-2014), וכן כמרצה אורחת באוניברסיטאות ובאקדמיות למוזיקה, בהן האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, בית הספר הגבוה למוזיקה בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב, אוניברסיטת חיפה, סמינר לוינסקי, מכללת מוסררה, אוניברסיטת בר-אילן, מכון ון ליר ועוד.

אביה קופלמן | צילום: טליה וייצמן

מדברי המלחינה על יצירתה: הפתעה, פקפוק, הלם, אימה, שיתוק, כאב, פחד, תקווה, ציפייה, ייאוש, צער, קריאה, זעקה, דרישה, כעס, עוד הרבה כאב, עוד ועוד ציפייה. כשהרגשות עברו את הגבול הניתן להכלה, הגיע זמן המוזיקה. מוזיקאים מדברים ופועלים בצלילים, והצלילים עושים את שלהם בדרכם הייחודית. הזעזוע מפרוץ המלחמה התבטא תחילה בהלם ובשיתוק יצירתי. עם הזמן, עוצמת הרגשות והדאגה לחטופים הובילו אותי באופן בלתי נמנע אל הצלילים - הכלי היחיד שלי לביטוי. התחלתי להלחין את היצירה כמה חודשים לאחר תחילת המלחמה, כתגובה ספונטנית. קשה להאמין שעברה יותר משנה וכל הרגשות כולם עדיין כאן, והמלחמה נמשכת, והחטופים טרם שבו. היצירה היא קריאה להחזרת החטופים לביתם, מתוך רגשות הצער והכאב העצומים שנחוו, ועדיין נחווים, בשנה זו. כיוצרת ישראלית אני חשה כורח וחובה כאחד לזעוק זעקה זו. כוונתי המקורית הייתה לכלול הקראה של שמות כל החטופים במקביל לנגינה. אפילו קראתי אותם בעצמי, בבית, בכוונה מלאה, וזו בפני עצמה של קריאה כזו, אין דרך משכנעת לשלב אותה עם המוזיקה: האחת מייתרת את השנייה, הן מתחרות זו בזו, והטלטלה הרגשית גולשת לפאתוס. לפיכך החלטתי לתת למוזיקה לדבר בעצמה, ולכתוב את השמות על הדף, לקריאה אישית בלב בעת ההאזנה. הפסוק "Ain't Gonna Study War No More" שבשם היצירה לקוח ממילות הספיריטואל "Down by the Riverside", שנודע גם בשם זה.

שמות החטופים:

ארבל יהוד, דוד קוניו, אריאל קוניו, אלי שרעבי, מתן צנגאוקר, הישאם א-סייד, אברה מגיסטו, עופר קלדרון, שירי ביבס, אריאל ביבס, כפיר ביבס, ירדן ביבס, ששה טרופנוב, אבינתן אור, טל שוהם, יוסף חמיס אלזיאדנה, חמזה אלזיאדנה, עודד ליפשיץ, איציק אלגרנט, קית' סיגל, גלי ברמן, זיו ברמן, גדי מוזס, אוהד יהלומי, אוהד בן עמי, לירי אלבג, נעמה לוי, אגם ברגר, רומי גונן, דורון שטיינברכר, דניאלה גלבווע, קרינה ארייב, אמילי דמארי, בר קופרשטיין, עומר ונקרט, עמרי מירן, צחי עידן, תמיר נמרודי, שגי דקל חן, אלון אהל, גיא גלבווע דלאל, אליה כהן, שלמה מנצור, נמרוד כהן, מתן אנגרסט, איתן מור, ביפין ג'ושי, עידן אלכסנדר, אלקנה בוחבוט, עומר נאוטרה, אביתר דוד, רום ברסלבסקי, מקסים הרקין, עומר שם טוב, שגב חלפון, אור לוי, יוסף אוחנה, סטיאן סוונאקאם, וואטצ'רה סריון, פינטה נטפונג, באנאוואט סהטאן, פונגסאק טהנה, סוראסאק לאמנאו, יאיר הורן, איתן הורן, ג'ודי ויינשטיין ז"ל, ענבר הימן ז"ל, עפרה קידר ז"ל, אביב אצילי ז"ל, סהר ברוך ז"ל, אסף חממי ז"ל, אורון שאול ז"ל, גיא אילוז ז"ל, טל חיימי ז"ל, תמיר אדר ז"ל, אריה זלמנוביץ ז"ל, עידן שתיו ז"ל, איתי סבירסקי ז"ל, יוסי שרעבי ז"ל, גדי חגי ז"ל, איתי חן ז"ל, דניאל פרץ ז"ל, מני גודארד ז"ל, עוז דניאל ז"ל, ליאור רודאף ז"ל, אוריאל ברוך ז"ל, מחמד אל-אטרש ז"ל, דרור אור ז"ל, יאיר יעקב ז"ל, עמירם קופר ז"ל, יונתן סמרנו ז"ל, רונן אנגל ז"ל, אליהו מרגלית ז"ל, רן גואילי ז"ל, ג'ושוע לואיטו מולל ז"ל, שי לוינסון ז"ל, איתן לוי ז"ל, אילן וייס ז"ל, סונטיה אקרסרי ז"ל, סותטיסאק רינולאק ז"ל.

חנה קציר, אלעד קציר ז"ל, מיה גורן ז"ל, קיריל ברודסקי ז"ל, רביד כץ ז"ל, אורן גולדין ז"ל, תומר אחימס ז"ל, אלכס דנציג ז"ל, יורם מצגר ז"ל, חיים פרי ז"ל, יגב בוכשטב ז"ל, נדב פופלוול ז"ל, אברהם מונדר ז"ל, שקד דהן ז"ל, חן גולדשטיין אלמוג ז"ל, אגם גולדשטיין אלמוג ז"ל, טל גולדשטיין אלמוג ז"ל, חנה פרי, אילנה גריצ'בסקי, מיה רגב, איתי רגב, רז בן עמי, נורית קופר, עדי שוהם, יהל שוהם, שרון אביגדורי, נעם אביגדורי, שושן הרן, נווה שוהם, רימון קירשט בוכשטב, נועה ארגמני, רותי מונדר, קרן מונדר, אוהד מונדר, רז אשר, אביב אשר, דורון כץ-אשר, אופיר אנגל, יפה אדר, אמילי הנד, עדן זכריה ז"ל, שני גורן, דיצה היסן, מייה שמ, עמית אסתר בוסקילה ז"ל, מורן סטלה ינאי, אורי מגידיש, אלמה אברהם, מרגלית מוזס, עמית סוסנה, אביגיל עידן, גלי טרשצ'נסקי, אופליה רויטמן, עדינה משה, שני לוק ז"ל, נטווארי מולקאן, עדה שגיא, נועה מרציאנו ז"ל, נורלין (נטלי) באבאדילה אגוג'ו, יהודית וייס ז"ל, עמית שני, רון שרמן ז"ל, יצחק (איציק) גלרנטר ז"ל, אליה טולדנו ז"ל, יותם חיים ז"ל, רון בנימין ז"ל, סאמר פואד אל-טלאקה ז"ל, זיו דדו ז"ל, אלון שמרז ז"ל, וויצ'יאן טמטונג, נטהאפון אונקא, אנוצ'ה אנג'או, סנטי בונפרום, מאני ג'רצ'אט, פאטאיאנוט טונסאקרי, בודי סאאנגבון, אוטאי סוואנגוואן, אוואט סוריאסי, מונגקול פג'ואבון, וויטון פומי, פונסוואן פינאקאלו, בונטום פנקונג, קומקריט צ'ומבואה, בנצ'ה קונגמאני, ויצ'אי קלאפאט, סורין קסונגן, אוטאי טונסרי, פאיבון רטאניל, קונג סאאלאו, צ'קרפאן סיקנה, צ'לרמצי' סאאנגקאו, אופיר צרפתי ז"ל, גאלינור ג'ימי פאצ'קו, רוני קריבוי, ניק ביזר ז"ל, אנדרי קוזלוב, חנן יבלונקה ז"ל, מישל ניסנבאום ז"ל, אוריון הרננדס ראדו ז"ל, שלומי זיו, אלמוג מאיר גאן, עדן ירושלמי ז"ל, אלכס לובנוב ז"ל, הרש גולדברג ז"ל, אלמוג סרוסי ז"ל, קאיד פרחאן אלקאדי, אורי דנינו ז"ל, איתן יהלומי, שירי וייס, נוגה וייס, הגר ברודץ, עפרי ברודץ, אוריה ברודץ, יובל ברודץ, נטלי רענן, יהודית רענן, דפנה אליקים, אלה אליקים, תמר מצגר, עאישה אלזיאדנה, ביאל אלזיאדנה, מירב טל, אור יעקב, יגיל יעקב, אמה קוניו, יולי קוניו, אמיליה אלוני, דניאל אלוני, שרון אלוני קוניו, ירדן רומן גת, כרמל גת ז"ל, קלרה מרמן, מיאה ליימברג, גבריאלה ליימברג, לואיס הר, פרננדו מרמן, נילי מרגלית, סהר דן-קלדרון, ארז דן-קלדרון, אביבה סיגל, עלמה אור, ליאם אור, נועם אור, יוכבד ליפשיץ, רעיה רותם, הילה רותם-שושני, ליאת אצילי, ילנה טרופנוב, ספיר כהן, אירנה טאטי, מיקה אנגל, יובל אנגל, קרינה אנגל-ברט.

וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791) | קונצ'רטו לשני פסנתרים במי במול מז'ור ק' 365 (כ-26 דקות)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) | Concerto for 2 pianos in E flat major K. 365

Allegro. 1 (מהיר) | Andante (נינוח) | Rondo: Allegro. 3 (רונדו: מהיר)

מוצרט הלחין את הקונצ'רטו הזה בזלצבורג, ככל הנראה ב-1779, לאחר ששב מסיור בן שנתיים ברחבי אירופה בחיפוש אחר משרה. הקונצ'רטו נועד לנגינה עם אחותו אנה מריה ("נאנְרל"), שהייתה פסנתרנית מצוינת. כשעבר לווינה ב-1782 הוא ביצע אותו עם תלמידתו יוזפה ברברה אַוֶאָרְנֶה־מֶר. זהו הקונצ'רטו היחיד שהלחין לשני פסנתרים (ב-1776 הלחין קונצ'רטו אחד לשלושה פסנתרים). ביצירה מתנהל דו-שיח בין שני הפסנתרים כמו בדואט אופראי, על בסיס אותם רעיונות מלודיים, בעוד התזמורת נותרת בדרך כלל ברקע כמלווה. בשני הפרקים הראשונים התזמורת אף משתתקת כליל עם כניסת הסולנים. בהיעדר אפשרות לאלתור בשניים, כתב מוצרט בתווים את הקדנצות המשותפות.

יוזף היידן (1732-1809) | סימפוניה מס' 103 במי במול מז'ור, "דרדור התוף" (כ-30 דקות)

Joseph Haydn (1732-1809) | Symphony No. 103 in E flat major, "The Drumroll"

Adagio - Allegro con spirito. 1 (איטי מאוד - מהיר ובהתלהבות) | Andante più tosto allegretto. 2 (נינוח, יותר כמו מהיר למדי)

Menuetto (מנואט) | 4. Finale: Allegro con spirito (סיום: מהיר ובהתלהבות)

לאחר כמעט 30 שנה (1762-1790) כ"קפלהייסטר" (מנהל מוזיקלי) בשירותו של הנסיך ניקולאוס אסטרהאזי, פוזרה התזמורת המצוינת עם מותו של הנסיך, והיידן קיווה לפרוש לחיים שלווים בווינה לאחר שלושה עשורים של יצירתיות ענפה והישגים מרשימים. אלא שבאותה עת שהה באירופה יוהן פטר סלומון, כנר יליד בון ממוצא יהודי, שהתבסס באנגליה כיזם וכאמרגן. כשנודע לו על מותו של הנסיך אסטרהאזי מיהר לווינה בתקווה להחתים את היידן ואת מוצרט לעונת הקונצרטים הבאה שלו בלונדון. היידן הקשיש הסתייג תחילה מן המסע הארוך ומהיעדרות ממושכת מווינה, אך סלומון הציע הצעות כספיות, כולל מקדמה נכבדה, שהיידן התקשה לדחות. היה עליו להביא עימו אופרה, שש סימפוניות, ועוד 20 יצירות אחרות, בהן שש מיסות, שיבוצעו כולן בניצוחו. בסופו של דבר נסע היידן ללונדון פעמיים: מינואר עוד יוני 1792, ומינואר 1793 עד אוגוסט 1794. לנסיעתו השנייה הכין שש סימפוניות נוספות, בהן הסימפוניה מס' 103. 12 הסימפוניות הלונדוניות (מס' 93-104) כונו בפרסומים של סלומון "גרנד סימפוניות". אופייין אכן הגיב לגודל התזמורות והאולמות בלונדון. התזמורת שנקבעה לסימפוניה מס' 103 הייתה חריגה בגודלה לזמנה - כ-60 נגנים. היידן ניצח מן המקלדת והסתייע בכנר הראשי. סימפוניות אלו, הבשלות ביצירותיו, התקבלו בהתלהבות רבה מצד הקהל והביקורת. הסימפוניה מס' 103 נפתחת בדרדור הטימפני ומכאן כינויה. לפרק השני צורת וריאציות כפולות (על שני נושאים, האחד מינורי והשני מז'ורי). הפרק השלישי הוא מנואט - מחול האצולה האופייני למאה ה-18, שהיידן לא ויתר עליו ביצירותיו התזמורתיות. הפרק הרביעי, המהיר והארוך מכולם, מבוסס על נושא יחיד (מונותמטי) ופותח בתרועת קרנות. בבוקר ה-3 במרס 1795 נכתב בעיתון ה"סאן" הלונדוני על בכורת הסימפוניה הזאת, שנערכה ב"תיאטרון המלך" בערב הקודם: "הפתיחה [הסימפוניה] זכתה לתשואות רבות. היא שילוב מעודן של גדלות ופאר". גם ה"מורינג כרוניקל" שיבח: "כתמיד היו [בסימפוניה] רגעים מתמשכים של גאונות, הן במלודיה הן בהרמוניה. הפתיחה [האיטית] עוררה את תשומת הלב העמוקה ביותר, האלגרו הקסים, האנדנטה בוצע שנית כהדרן, המנואט, ובייחוד הטריו, היה שובב ומתוק, והפרק האחרון השתווה להם, אם לא התעלה על כולם".

התזמורת הקאמרית הישראלית הוקמה ב-1965 על ידי מאסטרו גארי ברתיני והיא התזמורת הקאמרית הוותיקה בישראל, עם רפרטואר מתקופת הבארוק עד מוזיקה עכשווית ומוזיקה ישראלית בעשרות קונצרטים בסדרות למנויים ולכל המשפחה ותחת כפת השמיים בפארק הירקון ובאולמות ברחבי הארץ. התזמורת שיתפה פעולה עם מנצחים נודעים, ישראלים ואורחים מחו"ל, עם מקהלות מהארץ ומחו"ל ועם סולנים ידועי שם מהארץ ומהעולם, משתתפת בקביעות בפסטיבלים בארץ ובחו"ל, ערכה סיורי קונצרטים באירופה, בארה"ב, בקנדה, בדרום אמריקה ובמזרח הרחוק והקליטה יותר מ-30 תקליטורים בחברות שונות. התזמורת מבצעת גם סוגי מוזיקה אחרים, כגון קלאסית-אלקטרונית, רוק ופיוז'ן, ראפ, מוזיקה לסרטים ומוזיקה ישראלית קלה בשיתוף אמנים ישראלים ידועים.

התזמורת הקאמרית הישראלית | צילום: בוריס שכנוביץ

רוֹבֵן גַזְרִיאַן (Ruben Gazarian), יליד ארמניה המתגורר בגרמניה, התמנה למשרת המנהל המוזיקלי של התזמורת הקאמרית הישראלית תל-אביב-יפו החל בעונת הקונצרטים הנוכחית (2024-2025). כמו כן הוא מכהן כמנהל המוזיקלי של תיאטרון אלטנבורג נְרֶה בגרמניה מאז עונת הקונצרטים 2020-2021 וכמנצח אורח ראשי של התזמורת הקאמרית הלאומית של ארמניה מאז מרץ 2023. במשך 16 שנים (2002-2018) כיהן כמנהל האמנותי וכמנצח הראשי של התזמורת הקאמרית של וירטמברג היילברון, הופיע עימה ביותר מ-860 קונצרטים והקליט 26 תקליטורים. הוא הרחיב את פעילותה של התזמורת והעשיר את הרפרטואר שלה, בין היתר בבחירת יצירות בהיקף סימפוני מן התקופה הרומנטית וכן יצירות מודרניות ואף אוונגרדיות. כהוקרה על הישגיו הוענקה לו מדליית "מטבע הזהב" של העיר. במקביל כיהן כמנצח הראשי וכמנהל האמנותי של התזמורת הקאמרית הגיאורגית באינגולשטדט (2014-2020) והופיע כמנצח אורח עם תזמורות ידועות, בהן הסימפונית של רדיו שטוטגרט, הסימפונית של קלן, הסימפונית של רדיו פרנקפורט, הסימפונית של המבורג, תזמורת התיאטרון הלאומי של קאסל, הסימפונית של ברלין, תזמורת האופרה של פרנקפורט, התזמורת הממלכתית של הסן, הפילהרמונית של צפון-מערב גרמניה, התזמורת הלאומית של ליון, הפילהרמונית של ורצלוב, הפילהרמונית של בלגרד, הקאמרית של ציריך, הסימפונית ירושלים, הסימפונית חיפה, הסימפונית ראשון לציון, התזמורת הקאמרית הישראלית ועוד, והקליט לכל תחנות הרדיו הגרמניות וכן לרדיו שווייץ האיטלקית, לרדיו צרפת, לרדיו דנמרק ועוד. שיתוף פעולה עם מוזיקאים נודעים, בהם חטיה בוניאטישווילי, גוטייה ורנו קפוסון, ג'וליה פישר, הילרי האן, קטיה ומריאל לבק, אליזבת לאונסקיה, סבינה מאייר, ויקטוריה מאלובה, סרגיי נקריאקוב, גרהרד אופיץ, פזיל סאי, ז'אן-אייב תיבודה, עמנואל צ'קנבוריאן, פרנק פטר צימרמן, שלישיית בוזאר, רביעיית הגוואנדהאוס ורבים אחרים. הדיסקוגרפיה העשירה שלו מן השנים האחרונות מעידה על היקף הרפרטואר שלו ועל איכות פרשנותו, תוצאה של עבודת חזרות קפדנית, הבנה רגשית עמוקה ושליטה במגוון רחב של תקופות וסגנונות. www.rubengazarian.com

רוֹבֵן גַזְרִיאַן | צילום: Michael Pavia

כתבה: ענת שרון | עיצוב גרפי: אילנית זינגרמן